

זמרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת נשא י"ב סיון תשע"ב גליון תקס"ח

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
8:55	8:25	7:20	
8:58	8:22	7:05	ירושלים
9:34	9:22	8:03	בארא פארק

דברי תורה ממורינו הגה"צ אב"ד דקהלתינו שליט"א

עניני נישואין

הנה כי כן גם אצל הגוים יש ענין של נישואין, ולהוליד בנים ומקיימן את העולם כהביאם דורות של בני אדם שהם עיקר ישובו של עולם, אמנם אין להם שום קיום מצוה בזה, וכל כולו מעשה גשמי לצורך הנאתם וטובתם הוא, ואין לו בזה שום קיבול שכר, משא"כ יהודי כשעושה כל זה, הרי שאצלו הוא מצוה ומקיים בזה ציווי הבורא ית"ש, ושכרו מובטח לו על המעשה הטוב אשר עשה.
וי"ל עפ"י מ"ש רבי חנינא בן עקביא אומר רצה הקב"ה ליכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, וכבר עמדו בזה קדמאי בבאיור המאמר, שהרי לכאורה אם היה רק כמה מצוות בודדות היה קל ביותר לקיים את כולם, מעכשיו שיש תרי"ג מצוות ולא קל להגיע לקיום כל התרי"ג מצוות, ועפ"י ה"ל י"ל הכוונה, שיש דברים שגם היהודי וגם הגוי להבדיל עושים אותם, כמו הדברים הנצרכים לצורך קיום הגוף, ושאר דברים גשמיים, שאצל היהודי הם מעשים של קיום מצוות, ואצל הגוי הם מעשה בהמו, ומסופר על הגרש"ז איערבאך זצ"ל שפגש בו אדם בשעות הבוקר ושאלוהו ילמדנו רבינו פירוש ובאיור המימרא של ר"ח בן עקשיא, וענהו הגרש"ז הנה בכמה שעות האלו שעברו מאז קמת משנתך, המשך בעמ' ד'

להציע לו איזה שידוך הגון מאד, אבל הבחור הרים קולו וטען: ומה כשהיה חסר לי מדת הענווה לא הסכמתי לשידוך זה, עתה אשר ב"ה השלכתי מדת הגאווה, ומדת הענווה היא עתה נר לרגלי, האך העזת פנים להציע לפני שידוך זה!?! – הוא אשר אמרנו, כי אין לערוך

ליקוטי דא"ח

משמחי לב ונהגות על עניני שמחה ונישואין

בחשבון המעלות, אלא להבחין בהכרה ברורה מה מצבו האמיתי."

מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א: "כי בשמחה תצאו" (ישעיה נה, יב) ידוע מה שאמרו צדיקים כי ע"י שמחה יוצאים מכל המוקשים ומכל הצרות ר"ל, כי העיקר להיות בשמחה, וע"י שמחה יוצאים מכל דבר רע, ויש לומר עוד "כי בשמחה" – דהיינו שעל ידי ריבוי השמחות שעושים בבתי ישראל, אירוסין ונישואין, "תצאו" – נזכה לצאת מן הגלות, כי כבר אמרו חז"ל בגמ' (יבמות סב.) אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, ודו"ק. נאמר בסעודת אירוסין לבתו הצדקת מרת סימא תחי' עב"ג חדב"ן מוה"ר הרב אליעזר ויליגער שליט"א.

סיפר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א: "הכרתי איש חסיד בירושלים של מעלה, רבי אברהם מיינע זצ"ל, אשר כל ימיו היה נוהג להסתגר ארבעים יום קודם ראש השנה, כך נהג גם בצעירותו לפני נישואיו, וכשבא בברית האירוסין העמיד תנאי השידוכין בזה שיוכל להמשיך לקיים בנהוגו זה."

אמר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א: חתן ביום חופתו הוא דוגמת אתרא קדישא מירון,

והכוונה על דרך המעשה בחסיד אחד שחזר ממסעו למירון, ונכנס אל הרה"ק ר' ישראל מרוזין זי"ע ושאלו מה היה במירון, השיב החסיד: בפנים המערה – גדולה ההתעוררות כמו ביום הקדוש יום הכיפורים, שכולם ניתנים

בהתעוררות עצומה מתפללים ובוכים, ואילו בחצרות ובאכסדראות המערה מסביב, דומה העליצות והשמחה כמו חג שמחת תורה שכולם מפוזים ורוקדים, שוררים ומזמרים, ונתפעל הרה"ק מרוזין זי"ע מההגדרה המחכימה וצינה לשבח – כמו כן החתן, בפנימיותו הוא כל העת בהתעוררות עצומה בתפילה ובשברון לב, אבל על פניו ניכרת השמחה הגדולה.

בענין מידת הענווה שח פעם מרן אדמו"ר שליט"א שאין לו להאדם לחפש אחר מעלותיו ומדרגותיו, אלא עליו להבין כי זה המצב שבו הוא נמצא, בלי חשבונות, אזוי קוקט מען אויס, און דאס איז דאס, בלי להתעמק בחשבון מעלותיו... יש מילתא דבדיחותא: בחור אחד הגיע לפרק האיש מקדש, ובכל פעם היה דוחה את השדכנים שבאו לפניו להציע לו מן המיטב, והיה סופר ומונה כל התשבחות והמעלות שלו, וכל ההצעות פסלם ובטלם במחי יד, כי אין דומה לו וכו', בחלוף הימים, הטיף לו חברו דברי מוסר וכיבושין, ואמר לו כי עליו לאחוז במדת הענווה והשפלות ברך ולא להתגאות כל כך אם מעלותיו יתר על המדה, קיבל על עצמו הבחור דברי חברו והחל לעבוד ולעמול על מדת הענווה, כעבור כמה חודשים באו

מרכז התהילים העולמי חסידי לעלוב

ר"ע 65 ב"ב

שמחו בה' וגילו צדיקים

באותות כבוד ואהבה, הננו לשגר בזה מיטב ברכותינו מעומק לבנו אל הוד מעלת האי גברא רבא ויקירא, ידיד כל בית ישראל איש האשכולות, מו"ר, חסידא ופרישא, נהורא נפישא, כשמן תורק שמו, פה מפיך מרגליות, אוצר בלי המדה, ירא ה' מרבים ורבים צדיקים לו, שמו מפארים ה"ה

הגאון הצדיק רבי אברהם אלימלך בידרמן שליט"א

הוא הגבר אשר הקים את המפעל הגדול "כולל תהילים" אשר בו מדי יום ביומו מסיימים ברוב עם את הספר תהילים, ועומד ומוסר גופו ונפשו ומאודו למען קיימו במסירות מופלאה לרגל השמחה השרו"י במעון קדשו בנישואי בתו החשובה ב"ק תחי' עב"ג בשעטמי"א בסימין טוב ומזל טוב יה"ר מלפני אבינו שבשמים, הבט משמים ופקוד גפן זאת, שיוכה מע"ב לראות רוב נחת ושובע שמחות, מהם ומכל יוצ"ה, וזכות דוד מלכא משיחא תעמוד לו ולזרעו עד עולם, ומשמחת בית צדיקים זו יושפעו השפעות טובות שישן ושמחה וט"ס ברו"ג, לנו ולכל ישראל אמן.

המברכים נאמנה מקרב לב ידיד נפש השמח בשמחתו – יהודה עמאר ויצאן מרעיתו הנהלה ומתפללי ואברכי הכולל

התאחדות חבורות האברכים בארה"ק ובחול"ל בנשיאות כ"ק הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א

טנא מלא ברכות

בהדרת כבוד ובקול רינה וישועה משגרים אנו טנא מלא ברכות למעכש"ת האי גברא רבא, רב חיליה וגבריה באורייחא, נערץ בפי ישרים ובקרב חסידים, מלהיב נפשות ישראל לאביהם שבשמים בשמחה ובהתרומוות משפיע מאורו קדושה וחסידות לעם מבקשי ה' ועוזו, ה"ה

הגאון הצדיק מורה מורינו רבי אלימלך בידרמן שליט"א

לרגל השמחה השרויה במעון צדיקים בנישואי הבת שתח' נכדת כ"ק האדמו"ר מזוטשקא שליט"א עב"ג החתן המופלג הרב יעקב מרדכי שיח"י

נכד כ"ק האדמו"ר מטשערנאביל שליט"א בן הרה"צ רבי נפתלי צבי היילפרין שליט"א רב ור"מ רמות ג' דק"ק טשערנאביל ירושלים בשעה טובה ומזלחת ובמזל טוב. נצרף את ברכותינו קדם מורינו מעומקא דליבא, שתרונו מבית זה ומכל יוצ"ח דורות ישרים ומבורכים, בבני חיי אריכי ומזוני רוויחי וסייעתא דשמיא, ותזכו להמשיך בעבוה"ק מתוך שפע ברכה בשמחת הלב וכל מילי דמיטב, המברכים נאמנה בקיודה ובהערצה

חבורות האברכים ברחבי תבל
חבורות: ירושלים - בני ברק - בית שמש - אלעד - ביתר - בארא פארק - ויליאמסבורג - מאנסי - מונרו - לייקווד - מאנטריאל - טורונטו - לאנדאן - מאנצ'סטר

מוסר קודם החופה

קודם שהלכו לחופה של הרה"ק הפחד יצחק מבוניאן ז"ע אמר הרה"ק ר' אהרן מקארלין בעל הבית אהרן לחתנו הקדוש: מחותן יקר למה אינכם אומרים מוסר לחתן לפני החופה. מיד לקח אביו את לחיו הימני של בנו החתן בין שתי אצבעותיו אצבע ואמה ואמר לו: כתיב בתוה"ק כשרבקה אמנו ראתה ליצחק אבינו "ותקח את הצעיף ותתכס" ופירש"י הקדוש ותתכס לשון ותתפעל כמו ותקבר ותשבר, וא"כ קשה האם רש"י הקדוש לא יכל למצוא לשון ותתפעל בכל התנ"ך רק ותקבר ותשבר, רק תבין בני כי יש שלשה זמנים אצל אדם שכולם מתהלכין סביבו פעם הא' כשנולד יש שמחה גדולה עם הילד שנולד. פעם הב' כשנישא. פעם הג' בפטירתו שאז יש רעש גדול עם הנפטר. הפעם הא' בתור ילד הוא לא יודע כלום וגם בזמן שהוא נפטר גם אינו יודע כלום, רק מתי הוא יכול לחוש ולהרגיש מה הולך עימו בפעם הב' לפני חופתו שאז הוא שרוי בהתרגשות עצומה. לכן צריכים לראות שכל הג' זמנים יהיו שוים אצלו.

והחל החתן להוריד דמעות, ויחבב הרה"ק את בנו החתן על לחיו, ואמר לו גענוג מייץ קינד, אל תבכה עוד, וזה כוונת רש"י ותתכס (כי אז היתה רבקה לפני הנישואין) לשון "ותתפעל", פ' שצריך לראות שההתפעלות אז יהיה כמו ותקבר, דהיינו בעת הקבורה, ותשבר, בעת הלידה עת שבירת האבניים.

ומרן אאמו"ר אדמו"ר זיע"א הוסיף על כך שלשון ותקבר וכו' לא הפשט שעבר שלב, אלא נולד מחדש, וכשנפטר הכוונה שסיים תפקידו, כן גם כשמחתתן זה מצב חדש, לשון ותתפעל הפעולה נהיית אצלו כברייה חדשה, של החתונה כמו ותקבר ותשבר. ולפי רבינו מובן למה מוחלין עוונותיו כי זה דבר חדש, וזה פרישע זאך.

פעם אדמו"ר מרן אדמו"ר זיע"א בעת קבלת

ניצוצי אש

מ"כ מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

מדור מורחב

לרגל השמחה - ד"א"ה ועובדות מרבינו הקוה"ט ששמענו מפי בנו הגה"צ רבי מילך בידרמן שליט"א

פנים ובחופה של אחד מאנ"ש וההתרגשות היתה בעיצומה ואנשים ממש הורידו דמעות בעת שהבדחן ניסה להוריד דמעות מעיני החתן, אך החתן לא התרגש כלל ודמעות לא נראו בעיניו, כשראה רבינו כך אמר לחתן שחייב לבכות בכי חזק ושוה רגעים גדולים וגורליים בחייו, וסיפר את משל הצבי והאייל שנפגשו ביער וכשנפרדו חשבו שלא יפגשו עוד, ובסוף נפגשו יחדיו על שולחנו של הקצב, והנמשל מובן שבסוף נפגשים שם למעלה לאחר הפטירה, אז מה לו להישאר שאנו, אדרבה עליו לבכות ביום גדול וגורא זה של שמחת נישואיו, והדברים עוררו את החתן ביותר ומעיין דמעותיו לא חפץ יותר להתייבש.

הוא עובדא אצל מרן אדמו"ר זיע"א כשהשתתף בשמחת נישואי אחד מאנ"ש, וטרח בכל כוחו כדי לשמח את החתן בכל מיני אופנים כענין מצות שמחת חתן וכלה, וכל זמן החתונה שימח והרקיד את כל המסובים ועל אף חולשתו הרבה קיפץ ורקד כדי לקיים את מצות שמחת חתן וכלה, וניהל את החתונה ממש כמו שהוא אביו של החתן, וכשראה שאחד מן המסובים אינו משתתף בשמחת החתן מייד קם אליו ואמר לו שגם ישתתף בשמחה הזו, והכל בשביל לשמח את החתן. הנ"ל

אחד מאנ"ש שלאחר שמחת השבע ברכות המשיך את שיגרת חייו כרגיל כאילו לא עבר תקופה חדשה, וקם לו לתפילת שחרית בשעות המאוחרות בבוקר, כשראהו רבינו אמר לו בריתא: חתן שלא קם מוקדם ולא מנהל את חייו מחדש להתעוררות יתר לעבודת השי"ת, אינו

יכול כך להקים בית, ועליו לקום כארי לאשמורת הבוקר ולתפילות. הנ"ל

התעוררות לחתן קודם יום חופתו מהרה"ק מראפשיץ

מרגלא בפומיה דמרן אבי אדמו"ר זיע"א לספר זה המעשה בפני חתנים בעת קבלת הפנים ביום חופתם:

הרה"ק ר' נפתלי מראפשיץ זיע"ה היה נוהג דכשהזמינוהו לבוא לקבלת פנים ולסדר קידושין בניירו, לא סידר הקידושין עד שראה שהחתן לפני חופתו מוריד דמעות, פעם אחת הגיע לחתונה לסדר קידושין, וראה שהבדחן היה מרבה לעורר את החתן בדברי מוסר והתעוררות, ועכ"ל דבריו לא הועילו כלום והחתן לא הוריד דמעות, כי לב החתן היה קשה כבדול, הרה"ק הכותין ולא הפיץ לצאת לחופה, ובכבודו ובעצמו עלה על הספסל ואמר: "ידידי החתן, אספר לך מעשה שהיה, פעם אחת נתוועדו הצבי והצביה ביער והתעלסו באהבים, אכן פתאום עמד הצבי ממקומו ורצה לרוץ הלאה, הצביה נבהלה ואמרה אליו: "אנה תלך?" והוא הראה לה מרחוק איש ציד עם רובה וכלבים מבהילים סביבו, שאלה אותו: "מתי ניפגש פעם שנית?", ובהחפזו לברוח השיב בקול רועד: "הנני חושב כי הפגישה הבאה שלנו תהיה לדאבונו בצל קורת הסוחר הקונה מהציד עור בשרי עם עור בשרך..."

דברים אלו חדרו לתוך עמקי לבו של החתן, עד שפרץ בכבי תמרורים ונחלי דמעה ירדו מעיניו, אז צעק הרה"ק: "מנגנים תלו כינורותיכם בידיכם והשמיעו קול זמרה והשושבינים הוליכו את החתן לחופה."

*

דער חיות פון טובה טוהן א אידן.

היה יתום אחד שהסתובב אצל מרן זקני הק' הרמ"מ זיע"א, ומרן אבי רביה"ק זיע"א ה' השדכן שלו וחיתן אותו ודאג לו לכל צרכיו,

ביום החופה ישב החתן בביתו מ"ד מהורהר במקצת, מאחר שלא היה לו מי שיעשה לו שבע ברכות בליל השני, ואז נכנס אבא הק' זיע"א וניגש אליו ואמר לו שהוא עושה עבורו שבע ברכות מחו, לאחר מכן רקד עמו רבינו הק' זיע"א עד כלות הנפש ממש, עד הארט מחיה געווען א אידן.

רגיל בפי העולם לומר, שבת נאך (אחר) שבועות, שבת נאך (עדיין) שבועות, שבת קבלת התורה, למולי עלמא בשבת ניתנה תורה לישראל, וכ"ק אאז"ל פירש מה דאיתא שבת יעשה כולו תורה, לעשות מהכל תורה, ובשבת זו קבלת התורה, בוודאי צריך לעשות הכל תורה'דיג, אלטס אויפהייבן [להלכות הכל], ויש לה תשלומין כל שבעה, אם כן עדיין שבועות. (לב שמחה - גור)

פרשת נשא והתעוררות תשובה אחר חג השבועות. זקני מו"ר ז"ל (החזושי הרי"ם) מאריך בספר הזכות, למה המדרש זוהר הק' מאריכין בפרשה זו יותר מכל הפרשיות, ומתרגן מפני שפרשה זו קורין תמיד אחר חג השבועות ובקבלת תורתנו הקדושה נפתח אור עיני' ש."

יש לומר דלכך פרשת תשובה בזו הפרשה, מפני דאיתא בהקדמת זוהר ובזוה"ק (ב"ג ע"ב) על פסוק יגלו שמים עונו, אורייתא מודעא לי' חובתי', שנראה מיותר תיבות ואשמה הנפש ההיא, רק בתיבות אלו התוה"ק חסה על החוטא, בזה תעורר לבו שיכיר אשמתו ויזכה לתקן, גם יש לומר שבא למלך דאף שכל ישראל ערביין ושייך הפגם על כל ישראל, מכל מקום כשמרגיש כנ"ל אזי אשם נפש ההיא לבדו יותר מכלל, אחר כך תלמדו דרכי תשובה והתוודו, וכדמצינו בנוסח תפלה השיבנו אבינו לתורתך וקרבתו וכו' אחר כך החזירנו בתשובה, מובאר שרק אחר התוה"ק יכולים לשוב כראוי. חכמינו ז"ל אמרו הכל מודים דבשבת ניתנה תורה, דבשבת קודש יש עלי' לכל איש ישראל על ידי שביית מלאכות ושומה יתירה, לכך הוסיף משה רבינו ע"ה יום אחד מדעתו כדי שתינתן בשבת קודש דאז אנו כלים לקבל, על כן אף שחל שבועות בחול וניתן, ניצוץ חדש בתוה"ק, אנו מקבלים בשבת קודש שאחר החג, וממילא מי שצריך לשוב, התורה הקדושה מאירה עיניו שיוכל לחפש במעשיו מה תיקון צריך. (שפתי צדיק)

פרשת תשובה ווידי וברכת כהנים בפרשת נשא אחר חג השבועות יש לומר שלכך פרשת תשובה ווידי בפרשה זו, דא"י בזוה"ק טרם בריאת העולם אמלך באורייתא, אמרה ההיא ב"נ זמין לארגוא קמן ואל יוכל למקים, אמר ב"ה, וכי למנגא איתקרינא ארך אפים, ע"כ על ידי חידוש המשך בעמ' אחרון

פרשת נשא

שבת נאך שבועות

ליקוטים יקרים מספה"ק

ומכיון שבשבת שאחרי שבועות היו מראין לחם הפנים לעולי רגלים, כמו בשבת שבתוך חג הפסח וסוכות, הרי עדיין יש בו המשך משבועות. אמר הגאון המפורסם רבי דוד אורטינברג מברדיטשוב, מחבר ספר 'תהלה לדוד', שבוודאי דברי קדשו של הרבי מבוססים על מקור נאמן וממוקם קדוש יהלכון, וטעמו ונימוקו עמו, אך גם הביאו סימוכין לזה מה טוב. (משכנות הרועים)

שבת אחר שבועות עוד שבועות

בכל יום טוב כשהיום טוב עובר נשארת רק רשימה מהיום טוב, ואילו שבועות כשעובר, נשאר הטעם, וכשבאה שבת, מרגישים את הטעם, ולכן השבת הזו היא עוד שבועות. בקבלת התורה בשכר שבני ישראל אמרו 'עשה נשמע' קבלו שני כתרים, אשר על דם באו להשגת תורה אור, לסודות התורה, אחר כך נלקחו הכתרים מהם, וכשבאה שבת מחזירים להם הכתרים, זהו הנשמה היתירה, וזהו 'הטעם' של שבועות, ולכן השבת היא עוד שבועות. (תפארת מנחם להרה"ק מהרמ"מ מבוניאן - טשערנוביץ)

שבת נאך שבועות

שבת נאך שבועות

אבי הקדוש בעל ה"דברי שמואל" זצ"ל, אמר בשם הרה"ק ר' דוד משה מטשורטקוב זיע"ה: העולם קוראים שבת זו "שבת נאך (אחר) שבועות", הוא ממש "נאך (עוד) א שבועות", דהנה איתא בשעת קריעת ים סוף לא היו שם דתן ואבירם, שאמרו נשובה מצרים, ואחרי ששמעו מקריעת ים סוף וחזרו נקרע הים באופן מיוחד עבורם [מדרש זה מובא במחזור עם פירוש עברי טייטש באידיש על עשרה ניסים שנעשו על הים]. כמו כן בהג הקדוש של קבלת התורה, שאפילו התאחר ועדיין לא קיבל התורה על עצמו, מקום הניחו לו בשבת קודש זה. (בית אברהם - סלונים, שבועות)

שבת לאחר חג שבועות

מסופר על האדמו"ר הפחד יצחק מבוניאן ובניו אחריו, שהיו רגילין תמיד לומר בשבת שאחרי שבועות 'שבת נאך שבועות', כלומר עדיין שבועות. בשבת זו בשנת תשי"ג, דיבר רבי מרדכי שלמה מבוניאן מענין זה, וסיפר כי החסידים בבוניאן שוחחו פעם על נושא של אביו לומר תמיד בלשון היה דווקא בשבת שאחרי שבועות, והראו סמוכין לדברי קדשו, ממה שכתוב בתשובת הרדב"ז (חלק ו' סימן ב' אלפים קע"ח) על מה דאיתא בגמרא (תענית כ"ג:) אלא מלמד שמגביהין את השולחן ומראין בו לעולי רגלים לחם הפנים, ואומרים להם, ראו חיתבתם לפני המקום, סילוקו כסידורו.

ולכאורה, הרי ישראל לא היו נכנסים אפילו בין האולם ולמזבח, איך יראו אם הוא חם הוא צונן, רך או יבש, והם עומדים מרחוק, ומבאר שם הרדב"ז, כי בשבת שבתוך המועד סמוך לסידור לחם הפנים היו מגביהין את השולחן ומושכים אותו מעט לצד פתח ההיכל, כדי שיראו אותו מרחוק, ומיד היו כהנים מסדרים הלחם החדש, מוציאין הישן ומראין אותו לעולי רגלים, ראו חיתבתם לפני המקום שעברו עליו ח' ימים ועדיין הוא חם, והוא עושה נס זה אצל החב"בים לפניו, ואפילו בעצרת אם לא חל בשבת, אפשר היו מעכבים לראות הנס.

מעון הנקרא נהרי השמחה

השי"ת יעזור שיהיה אצל כולם אך ורק שמחות תמיד, ב אלע אויף שמחות. איתא ברבינו בחיי (תרומה) שאמר: וקצת מחכמי הקבלה אמרו שלמעלה מהרקיע השביעי יש רקיע שמיני שנקרא מעון בשם נהרי השמחה שהוא פירושו של שמחת חתן וכלה ששם שרויים. והוא שהשמחה במעונו, היינו השמחה במעונו ית"ש, של השי"ת.

אגרא דבי הילולי

מסופר שהי"ע ז"ל סיים ארבע מאות פעמים את הש"ס ובסעודת הסיום אמר בשמחתו "השמחה במעונו", התגלה אליו בלילה אביו ה"חכם צבי" בחלום וא"ל: אכן שמחה גדולה היא שסיימת 400 פעמים את הש"ס, אבל לומר 'השמחה במעונו' זה רק בזמן שבחור מתחתן עם בחירתו בשעטומ"צ, כי ברכת "השמחה במעונו" יכולים לומר רק בשמחת חתן וכלה ולא בשום סעודת מצוה אחרת, אפי' לאחר סיום הש"ס ד' מאות פעמים. וכמו שהרה"ק מסלונים היה אומר כי אף אם גוי עושה חתונה הוא גם שמח וצוהל עד למאוד, אבל אנו עם ישראל כשאנו מחתנים, אזי אנו שמחים שהשמחה במעונו, כי עלינו ולנו נאמר "אגרא דבי הילולי", שכל ההשפעות טובות מושפעים עלינו למעלה ולמטה בזמן שעושים שמחת נישואין.

כל המושמח חתן וכלה

הגאון מוילנא זי"ע היה עורך מסעות גלות, וכן נהג לאכול בחתונות כאדם פשוט ואביון, והנה באחד משמחות החתונה נעלמו לפתע כמה כלי כסף וזהב, והחלו לחפש מי הגנב, עד שחשדו בגאון מוילנא כי הוא גנב הכלים היקרים, והגיע השוטרים והחלו להכות אותו בכל חלקי גופו ושמנו עליו שלשלאות ברזל, כדי לחקור אותו בתחנת המשטרה הקרובה.

הנה כשיצא באמצע החתונה עם השוטרים והאויקים שעל ידיו, שם לבו הגאון כי החתן שמח ומחויך מכל מה שאירע, התבטא על כך הגאון זי"ע: כי היה שווה לו כל שנת הגלות שקיבל על עצמו, המכות והביזיונות ובלבד שהחתן זאל געבן א לעכטיגע שמייעכל.

סגולת התחיית המתים

סיפר הרבי מקלויונבורג כי הרה"ק רבי אלימלך מרודניק היה בדרכו ליציאת נשמה של אמו ע"ה, וכשהגיע הכניסו מנין של שבע ברכות כדי להיות ביציאת הנשמה, ולפתע התחיל לרקוד ולפזז עד שמצבה חוטב ויצאה מכלל סכנה, והתבטא דרה"ק מרודניק על זה ואמר: היינטיגע אינגעלייט וייסן נישט וואס מיינט שמחת חתן וכלה (אברכים של ימינו אינם יודעים כוח של שמחת וכלה), שהשמחה במעונו מיינט סגולתו תחיית המתים ממש.

בזכות כוח האמונה

מעשה ביהודי ת"ח גדול ומפלא בשם הרב קלפיהולץ מירושלים, שזכה לחתן את בתו, אך לרש אין כל, ובצר

לו הלך לחזו"א, ושם המתין, עד שהחזו"א שאלו לרצונו, יען כי היה צריך להמשיך בלימוד התורה, אמר לו הרב קלפיהולץ כי זכה לחתן את בתו ואין לו מאום לצרכי החתונה, השיבו החזו"א: ומה חשבת לעשות כדי שיהיה לך להוצאות הנישואין, השיבו כי חשב ליסע מעבר לים ולאסוף כסף, א"ל החזו"א: א"כ תיסע ותצליח, וזאת עלינו לדעת כי בימים ההם לא היה שייך לעשות צעד זה ללא מכרים או ידידים שיש בארה"ב, והרב קלפיהולץ לא היה לו שום ידיד או מכר, ופנה להרב מאיר פרוש שהיה ג"כ אצל החזו"א בב"ב וביקש ממנו שיארגן לו הוצאות הנסיעה, הביט עליו רבי מאיר בתימהון גדול ושאלו אך הוא חושב לכסות את הוצאות הנסיעה הרי הוא דל עני ואביון, ואפי' להוצאות הנסיעה לירושלים חזרה אין לו, אך כשהשיבו כי החזו"א אמר לו תיסע ותצליח אמר לו: א"כ אסייע לך מה שאוכל כדי שתוכל ליסוע, אך שם בארה"ב תסמוך על ברכת החזו"א כי אני לא יוכל לסייע לך, וכן הוזה הרב קלפיהולץ הנ"ל נסע לארה"ב ללא שום מכר וריע שמכירו שם, והגיע לעיירת הרה"ק הדברי יואל מסאטמאר ושם בבית מדרשו נשתקע והחל יושב והוזה בתוה"ק כדרכו ללא שום מחשבות לעתיד, הדברי יואל כשראהו שהוא אברך העומל והוזה בתורה בכל כוחו החל לפתוח עמו בשיחת ת"ח שכולו תורה, וראה לפניו כלי גדוש ומלא בתורה ובש"ס, ונהנה מאוד להתפלפל עמו, עד כי כמה ימים לאחמ"כ כשראה הרבי מסאטמאר כי אינו הולך מביהמ"ד פנה אליו ושאלו היכן מתאכסן והיכן אוכל, ולשם מה בא לארה"ב, השיבו אותו יהודי את כל פרשת אשר קרהו כי זכה לארס את בתו ואין לו מאומה להוצאות, ורבים הציעוהו שיסע לארה"ב, וביקש מהחזו"א ברכת הדרך שאכן בירכו תיסע ותצליח, וזה מה שעושה הוא כאן, כי אין לו שום מכר בארה"ב, השליך על ה' יהבו, כששמע זאת הרבי מסאטמאר התפעל מאוד מכל הנעשה, ואמר לו כי יעשה עבורו מגבית אבל שיידע כי המצב אינו כ"כ שפיר ויתכן כי לא יצליח לגייס כסף למען הכנסת כלה, אך היהודי השיב כי סומך הוא על ברכת החזו"א שבירכו כי יצליח, וכן הוזה הרבי מסאטמאר עשה למעט מגבית ולפליאת כולם כל הנאספים שתמידין כסדרם לא היו מן הנותנים הגדולים, לפתע החלו לשפוך מכיסם הון רב למען המטרה הנעלה של שמחת חתן וכלה, עד שחיתן גם את ילדו זה וילדו הבא. בזכות השתדלותו שעשה. וכח האמונה שעשה.

מלך פורץ גדר

כשיושבים עם החתן שהוא מלך פורץ גדר לעצמו ולכל הסובבים והמשמחים אותו, אין כאן שום מחסומים, ולכן סגולת המשמחו גדול ונורא עד

למאוד. הרה"ק הבית ישראל היה אומר שאם מלך צריך לעבור מחסום צריך הוא להתלוות עם גבאים ומשרתים כדוגמת אדמו"ר גדול שאינו עובר בלא גבאים ומשרתים, כי באם לאו הרי יהיה אנדרלמוסיה גדולה, ולכן נאלצים הם לעבור עם גבאים ושומרי סדר ומשרתים, כמו"כ בעת שמחת חתן וכלה שהוא מלך הפורץ גדר אזי עוברים עמו ללא יוצא מן הכלל כל אלו שהשתתפו בשמחתו ושימחוהו, כולם עוברים כאן עמו.

אבל רבותי, אגדענק מזה הוא שכשיושבים ליד חתן צריכים לומר אפעס א וערטל, מען טאר נישט זיין אזוי ערנסט, גיכטס א שמייעכל רבותי. * מסופר אצל האמרי אמת, שעד היום הזה אף אחד אינו יודע מה היה לו עם השמחה הנ"ל, שהשתתף פעם בשמחת חתן וכלה של אחד מבני עדות המזרח, וכשבא הראה לחתן בשתי ידיו א פיג. ואמר שיש לו איזה תוס' קשה. * אבל רבותי אני למדתי בפוניבו והיה שם אדם חשוב ביותר ועם חסידים לא היה מסתדר כ"כ, אך הוא סיפר שלמד בישיבת מיד בחו"ל ושם היו מתחתנים בגילאי 35-40, ולפני גיל זה לא היו מתחתנים בשפ"א, ולכן כשהיו מתחתנים בשעטומ"צ היו שואלים החתן ג' שאלות ששואלים בר מינן ל"ע, א. בן כמה היה. ב. כמה זמן היה טרוד און געמוטשעט. ג. אויב האט ער זיך גהאלטן ביים דעת עד הרגע האחרון.

אתם מבינים רבותי: שמחת חתן משמעו זיך האלטן ביים דעת, כדאי בראשונים שהיא נוטעת ומשרשת אמונה בבורא כל העולמים, אם חתן מתחתן ויש לו דאגות של פרנסה, כולל, ילדים ועוד ועוד, והוא משליך יתבו וכל דאגותיו על הכוב"ע, וזאת השמחה האמיתית. כמו שאומרים מאמר עה"פ "ויפל אלוקים תרדמה על האדם", היינו שהשידוך היה בזמן שהיה בתרדמה, ולכאו למה הפיל עליו השי"ת תרדמה ולא בהקיץ, אלא הפשט הוא שהרבש"ע אמר לאדה"ר: שמע נא, עלה לישון על ציצוק והכל הישך בסדר, העלף נישט און שטער נישט. כמ"ש שאמר חזקיה "אני ישן על מיטתי ואתה עושה", וואס דאס איז די גרעסטע מדריגה פון אמונה, לכן אגרא דבי הילולי אנו צריכים ליטול כל זאת משמחת חתן וכלה. הרבה אמונה והרבה שמחה משמחה זו.

אומרים בשם הרה"ק רבי יחזקאל מקוממיר שאמר שהשי"ת הראה לאנשים בראשית דרכו בעת לידתם, שרואים כי רק אצל נשים זועקות הן בחבלי לידה בשעת לידתן, משא"כ בחיות שאינן כן ואינם זועקות אלא יולדות בלי קולות, והטעם לכך כי ליד הנשים יש מיילדת, אם יש מיילדת תסתדר. הבעל באמת אכן אומר תהלים י"ב פעמים יעקב ה' ומתקשר לרבו להזכיר, אבל דע כי יש כאן מיילדת שעומדת על ידה,

ובסלונים היו אומרים "וכל עין לך תצפה" צריך אתה להיות כל כולך להשי"ת ולא חלק לכאן ולכאן כמו קאסוקער, שאומר שאני מקוה שהשי"ת יסדר לי כולל, או גמ"ח או פרנסה וכיו, זה לא נקרא שכולך להשי"ת אלא רק חציו לה: * * * * *

איתא בראשונים (כתובות) שהשמחה האמיתית עד לרגע האחרון שלה הוא זיך צו האלטן ביים דעת ביז צום לעצמן מנינט באמונה וביטחון בכל כוחו, וכן אמר רש"י הק' (תהילים לד) "פודה ה' נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו", ופירש"י ולא יתחרטו לומר אשמנו שעושינו כך, כי במצב הגרוע ביותר תמיד תמיד רש"ע הוא גדול יותר מהפרובלעם.

השי"ת יעזור שנוכה ליטול ולשאוב מכאן הרבה שמחות גדולות ורבות, וכן נזכה לשאוב מכאן הרבה אמונה ודעת, באריכות ימים ושנים טובות.

הילולא דצדיקים

Table with 2 columns: יום ב' י"ד סיון - רבי חיים מוואלוז'ין ב"ר יצחק - נפש החיים (תקס"א) רבי חיים פוהר אב"ד שאטלאנד ודאנציג ב"ר מאיר (תקצ"ה) רבי יחיאל מיכל מאסקאוויטש ב"ר שלום משאן - דרך ים - חתן רבי אליעזר ממעליץ (תשס"ו) רבי משה הורוויץ ב"ר פנחס דוד הלוי מבוטסטון (תשמ"ה) רבי יהודה מן יעקב ב"א ש"א (ש"ל) רבי יצחק מפוזנא ב"ר אברהם - רבי של המג"א (תמ"ה) רבי מנחם שלמה אבענד אב"ד נעמיראזו בגליציע ב"ר צבי - עבודת משא (תרט"א)

Table with 2 columns: יום ד' ט"ו סיון - רבי אברהם לנדמן משפטייווקא ב"ר צבי מסטרעליס-ק קיטוב (תרפ"ז) רבי יעקב ישראל ורבינן מסאטרוגין הי"ד (תש"ד) רבי דוד דוב מייזליש הי"ד ב"ר מרדכי זאב אב"ד אוהעל - שו"ת בנין דוד, בנין דוד עה"ת (תש"ד) רבי אפרים פישל ב"ר אריה מרדכי ליבוש רבינובין ר"י תפארת ישראל ורז"ן (תשס"ה) - רבי מרדכי מנחם האדמו"ר הצעיר ב"ר ישראל יצחק מוורקא (תשכ"ח) רבי ברוך יוסף ז"ק ב"ר ישראל מקראטילוב חתן רבי דוד שלמה מקוברין (תשס"ט) נעקה"ש רבי שלום אליעזר הלארשטאם מראצפערט הי"ד בן הדברי חיים מצאנז (תש"ד) - רבי אהרן ב"ר בית אהרן מקארלין ב"ר אשר (תשל"א) רבי צבי הירש ב"ר לייבל ברויזא מקלם (תש"ג) רבי משה מרדכי ב"ר עקיבא אפרים שטעגן ב"ר מגד שמים, ורבי משה ב"ר יוסף צבי פארהאנד ממאקאווא - אהל משה - (תש"ד) - רבי אברהם ק"ן שיעעצליס ר"מ דלבוש ופרנס ועד ד' ארצות ב"ר ישראל יחיאל הכהן רפפורט ב' איתן האזרחי - תל' הסמ"ע (ת"א) רבי יששכר דב בער הסב"ק מראדושיץ ב"ר יצחק (ת"ג) נעקה"ש רבי יעקב אלימלך מודעה ב"ר יחזקאל... ורבי חיים מנחם מענדיל ב"ר משה פנט מודעה הי"ד (תש"ח)

דברי תורה המשך מעמ' א'

עשית כמה וכמה דברים שכפי ראות
הם מעשים גשמיים, אך עלו לך
לחשבון מצוותיך, כגון נטילת ידים,
ולבישת הגדים, ועשיית צרכים,
ואכילת ושתי וכו' וכו', שכל הדברים,
הללו מלאים בהלכות הכרוכות בהם
בסדר הנהגתם, ואילו הגוי ג"כ עשה כל
הדברים האלו כמותך ולא נחשב לו
הדברים לשום מעשה טוב ולא קיים
בוה של מצווה, והנה עשה הקב"ה לזכות
את ישראל לפיכך הרבה להם תורה
ומצוות, היינו שהכניס את מצוות
התורה בדברים ומעשים גשמיים
להרבותם ולמלאותם במצוות כדי
לזכותם וליתן להם שכר טוב על קיומם.
וכן היא ענין הנשואין שאצל היהודי היא
מצוה נשגבה עד מאד, עד כדי כך
שמגיע לדרגה של מחילת עונות בדרגה
עילאה, בעוד שאצל הגוי היא מעשה
גשמי גרידי, ואפי' שגם אצל הגוי יש
ענין של מחילת עונות כשנשוא אשה,
כדלפינו ממחלת בת ישמעאל, שנקרא
שמה מחלת שמחלו להם עונותיהם
כשנשאה עשו לאשה כדאיתא ברש"י
(וישלה ל'ו ג'), כל זה היא רק לפנים,
וכלה עם הזמן, מבלי שיהא לה קיום
והוי'.

כי מהזכיה הגדולה הזאת שזכינו
שהנשואין היא קיום מצוה, ע"י יש
לנשואין חוק וקיום, והיא בבחינת
אהבה שאינה תלויה בדבר ואינה בטילה
לעולם, וענינו תורה כאלו הנושאים
אשה ישנו עפ"י תורה ומצוות רובא
דמינכר מנישואין כאלו אין להם קיום,
וכעבור זמן נתפרדה החבילה ושמתם
הנפכה לתונה, וביתם נהרס ונחרב
ועולליהם הרכים נהיו ליתומים בכלי
ההוריהם, וכל כולם אומר צער ויגון, וכל
זה בא להם מפאת ריחוקם מתורה
ומצוות ונישואיהם היתה מעשה גשמי
ובדמי'.

שבת יאך-שבעות המשך מעמ' ב'

תוה"ק נתחדש הארת התשובה שהתוה"ק רצונה להציל נפש
ישראל משחת, הגם שהי' תשובה קודם מתן תוה"ק, שאמר קין
לאדם הראשון עשיתי תשובה ונתפשרתי, אבל שיוכל לעמוד
בהתשובה בל ישוב לכסלה, לזה נצרך כוח תורה הקדושה
כדאיתא בקדושין בראתי יצר הרע בראתי תורה תבלין,
שהתורה מהפך מירא למתקא, וחכמינו ז"ל דרשו על הפסוק
"הזל כטל אמרתי", מה טל פורח שאמר ב"ה טל ילדותך, תורה
הקדושה ממשך על כל חדש שאמר ז"ל המששתמש בטל תורה
טל תורה מחייהו, טל כן בהג שבעות בא טל כמו שבמתן תורה
נפשי יצאה בדברו הוריד להם טל שעתידי לחיותי מתים, כן מי
שנצרך התחדשות מרגיש ביום קודש הזה, וע"כ ברכת כהנים
בפרשה זו, כמו תיכף לת"ח ברכה, מכ"ש תורה עצמה. (שפתי
צדיק)

קריאת פרשת נשא אחר חג השבעות
פרשה זו היא הארוכה ביותר מכל פרשיות התורה, משום שעל
פי רוב קוראים פרשה זו לכל כלי ישראל, כמו כן
באל השפעה גדולה בדברי תורה שבשבת זו. יש לומר הטעם על
זה, מפני שבפרשתינו נאמרה המצוה של ברכת כהנים, ועיקר
השפעת הברכה של המוכר הוא ממה שיש בו בשורש נפשו,
וידוע ששורש נפשות הכהנים הוא להשיע דברי תורה
לנפשות ישראל כנאמר "ורו מפטריך ליעקב ותורתך לישראל,
לכן נמצא דייקא השפעת תורה שבעל פה בכמות ובאיכות
בפרשה זו. (פרי צדיק)

כל הפרשיות שבסדרה זו יש להן שייכות למתן תורה. "נשיאת
ראש" כי התורה הוא הנשיאות ראש לכל כלי ישראל, כמו כן
ענין ברכת כהנים שייכת למתן תורה, כמו שנאמר אחר מתן
תורה בכל מקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך. ו
אמנם ענין פרשת סוטה טעמא בעי מה השייכות לענין מתן
תורה. כי כענין הזה היה גם כן בחינת מתן תורה לאחר יציאת
מצרים, שהיה לביורו שלא נבא בישראל מזוהמת וטמאת
מצרים. תורת אמות קריאת פרשת נשא אחר חג השבעות.
והנה כאשר עבר החג הקדוש הזה, רבים מפרטי נפשות ישראל
נותנים אל לבם, איך שעבר עליהם גם החג הקדוש בשנית
תודמים, כי אינו מרגיש בפנשו שום צד התקרבות הקדושה.
אחר כל היעודים שנאמרו במתן תורה 'ואשא אתכם וגו' ואביא
אתכם אלי, ובאמת מרגיש בעצמו שעודנו רחוק מאוד מאור
הקדושה, לפיכך קורין תיכף 'נשא את ראש בני גרשון גם הם',
שינשאו גם נפשות האלו, שחוששים עצמם למרוחקים
ונגרשים כלשון 'כי גרשון היום'. ותרת אמות קריאת ברכת

כהנים בשבת אחר חג השבעות. ברוב השנים קורין אחר חג השבעות
פרשת נשא שנאמר בה פרשת ברכת כהנים, וכן לאחר הפסח קורין פרשת
שמיני, שנאמר בה ויצאו ויברכו את העם, וכן אחר חג הסוכות קורין פרשת
בראשית שמתחיל באות ב', שהוא סימן ברכה כנאמר חז"ל, ויש לומר שזה
נרמז בפסוק שנאמר לאחר מתן תורה, בכל המקום אשר אזכיר את שמי
אבא אליך וברכתך, אזכיר את שמי רמזו להרגלים, שנאמר בהם יראה כל
זמורך את פני ה' אלקיך, וסמך ליה כברכת ה' אלקיך אשר נתן לך, והגם
שפטש הפסוק נאמר בזמן הבית, שעל ידי מצות ראייה והבאת קרבנות
נשפע הברכה, אולם הלא ידוע שבגמרא (ברכות ו) נדרש מפסוק בכל המקום
אשר אזכיר את שמי, שאפי' חידש שישב ועוסק בתורה וכו', ומכ"ש בזמן
שמקיימין כל ישראל מצות השלש רגלים, בוודאי נשפע הברכה, ולסמך זה
קורין הפרשיות הנ"ל. ויש לומר כי ע"ז רמזו המדרש בפי' בהעלותך, וברכות
אינו בטלים לעולם, כי הם נשפעים גם שלא בזמן הבית וכו"ל. (תורת אמת)

לעולם קוראים פ' נשא אחר שבעות. ונראה כמו דאמרינן בש"ס מגילה (לא),
(ב) שקורין התוכחה קודם שבעות משום תכלה שנה וקללותיה, כמו כן
קוראים פ' נשא, שיש בה ברכת כהנים, אחר שבעות, משום תחל שנה
וברכותיה. והתם אמרינן כמו כן גם על לפני ראש השנה, שקוראים התוכחה
משום תכלה שנה וקללותיה. ונראה לי דר"ה נמשך עד שמיני עצרת שאז
נגמר הדין של ר"ה, כדאיתא בזה"ק (תרומה קמב, א) גזר הדין הוא בשמיני
עצרת, ע"כ תיכף למחרתו קוראים פ' וזאת הברכה, משום תחל שנה
וברכותיה. (שפת אמת)

ברכת כהנים אחר קבלת התורה, כי נצרך ברכה אחר קבלתה. ויש מ"ח
דברים שהתורה נקנית בהם. כך דרכה של תורה, פת במלח כו'. העיקר
הברכה, שעניני גשמיים לא יפריעו, ולזאת נצרך ברכה מיוחדת. איתא
בגמרא ובמדרש, ישא ד' פניו כו'. איך לא אשא פנים כו'. ואיתא בקול שמחה
הכוונה, כי אם ידוע האדם שהקב"ה זן ומפרנס אותו, אז בכזית וביצה,
מחמת חשיבות הוא שבע. וזה ענין נושאין לו פנים להשי"ת, כן הקב"ה נושא
פנים לעבודת בניו, שיועד כמי בא העבדות, וזה חשיבות גדולה בשמים.
ובזה יש לרמז ענין קבלת התורה, כי בנין אדם סמכו ענין ברכת התורה לברכת
הזמן, נראה שיש שייכות אחד להשני, כגמרא איתא ברמ"א, ומפליא לעשות
לקשור הגשמיים ברוחניות. וכשאדם מתבונן שהקב"ה נתן התורה, אז יש לו
חשיבות בלימוד, וזה ענין נשיאת פנים. וכתוב פנים בפנים דבר ד' עמכם,
כמו הנשיאות פנים באכילת האדם. ואם האדם מתבונן בה שיהכל מהשי"ת,
הן הגשמיים והן הרוחניות, אז יוכל להגיע למה. וזה ענין הסמיכות פרשת
זו"ר. פרישה מעניני גשמיים, אף שמונת עפ"י דין תורה.

ועל ידי זה מתעלה האדם ואין מזיק לו הגשמיים. כאשר הגיד כ"ק אאז"ל,
ואחר ישתה הנזיר יין, אף ששותה יין נקרא נזיר. גם רמז ישא ד' פניו אליך.
איתא, אדם יושב ושונה, הקב"ה שונה כנגדו. וזה ענין הנשיאות פנים. וכן
אז במתן תורה פנים בפנים דבר ד' עמכם. וזאת נשאר לדורות. (בית ישראל -
גור הש"ס)

נשא את ראש - הכנה לראש השנה הבעל"ט.
אמר הרה"ק בעל "דברי יואל" מסאטמאר ז"ע בשם אביו הרה"ק בעל
קדושת יו"ט ז"ע, עה"פ נשא את ראש, היינו כשקורין בפרשת נשא, צריכין
כבר להכין עצמו לאת ראש, היינו ראש השנה שכבר בפרשה זו צריכין
לעשות הכנה לראש השנה הבעל"ט. (הרה"צ מאנאש שליט"א)

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

<p>גליון חנוכה בהשתתפות ידידיו וידיד כל בית ישראל, איש האשכולות הרה"צ מורינר רבי אלימלך בידרמן שליט"א לרגל השמחה זכות זיכוי הרבים תעמוד לה לתורה בכל מילי דמיטב</p>	<p>ברכת מז"ט בהדרת כבוד והערצה אביע את רחשי לכבי הכנה והעמוקה להאי גברא רבא פה מפיק מרגליות, מורינר הרה"צ רבי אברהם אלימלך שליט"א לרגל שמחת נישואי הבת עב"ג החתן המופלג בתורה ויראת שמים, בנש"ק הרב יעקב מרדכי שליט"א שבעטומ"צ מכרז מקרב לב שמואל ברי"ל - בארא פארק ארה"ב ובנו - מרדכי ברי"ל - בארא פארק ארה"ב</p>	<p>ברכת מז"ט בהדרת כבוד והערצה אביע את רחשי לכבי הכנה והעמוקה להאי גברא רבא פה מפיק מרגליות, לחוד מעלת מורינר הצדיק רבי אברהם אלימלך בידרמן לרגל השמחה הגדולה מברך מעומק לבי ומרחיק מקום שלום דעמבינסקי בארא פארק - ארה"ב</p>	<p>ברכת מז"ט בהדרת כבוד והערצה אביע את רחשי לכבי הכנה והעמוקה להאי גברא רבא פה מפיק מרגליות, מורינר הרה"צ רבי אברהם אלימלך שליט"א לרגל שמחת נישואי הבת עב"ג החתן המופלג בתורה ויראת שמים, בנש"ק הרב יעקב מרדכי שליט"א שבעטומ"צ מכרז מקרב לב שמואל ברי"ל - בארא פארק ארה"ב ובנו - מרדכי ברי"ל - בארא פארק ארה"ב</p>
<p>ברכת מז"ט הננו לשגר בזה לידידנו היקרים לבתי לעלוב ה"ה הוד מעלת האי גברא רבא, כליל המעלות והמידות, עוסק ויגע בתורת ה' יומם ולילה, פא"מ הרה"ג רבי מנחם הורוויצ'יק שליט"א - רז"ב בוקר - לעלוב לרגל שמחת נישואי הבת המופלג בתו"ש ר' משה מרדכי הי"ו עב"ג בת כ"ק אדמו"ר מוקארינלי לעלוב הרה"צ רבי יוחנן העשיל רוזנפלד שליט"א הזאת ברכותינו מעומק לבבינו, שתזכו לרוות נחת מהם ומשאל כל יוצ"ח, רב תענוג ונחת, מתוך שמחה ואורה, אושר ועושר והרחבת הדעת. המערבית</p>	<p>מזל טוב למורי ורבי ש"ב רבי אברהם אלימלך שליט"א לרגל שמחת נישואי הבת מברך מעומק הלב שיע בלוי - ארה"ב</p>	<p>מזל טוב וגדיא יאה כסא דברכתא הננו לשגר קמיה הגה"צ, אוצ' כל חסד ימיה, ודא ה' מורנו והבנים צריכים לו ה"ה מורינר ורבינו, ראש חברותנו רבי אברהם אלימלך בידרמן שליט"א המורינרנו במעגלי צדק למען שמי ית' בנתיבים של רבוה"ק תלמידי מורן הבעש"ט חקן זיע"א לרגל שמחת נישואי בתו הכלה המהוללה ב"ק עב"ג החתן הרב יעקב מרדכי שליט"א שבעטומ"צ ענבי הגפן בענבי הגפן דברי נאה ומתקבל, והי"ר שיוכה לרוב נחת ותענוג דקדושה אכ"י כעיתות מתתיהו בארוש - שלמה בארוש אברהם בארוש - יחזקאל בארוש</p>	<p>ברכת מז"ט בהדרת כבוד והערצה אביע את רחשי לכבי הכנה והעמוקה להאי גברא רבא פה מפיק מרגליות, מורינר הרה"צ רבי אברהם אלימלך שליט"א לרגל שמחת נישואי הבת עב"ג החתן המופלג בתורה ויראת שמים, בנש"ק הרב יעקב מרדכי שליט"א שבעטומ"צ השותים בצמא את שעירי הרב אביגדור שלמה גינר ובנו חיים מאיר גינר</p>
<p>ברכת מזל טוב הננו לשגר לכבוד מעלת ידידנו היקר והנעלה, אשר ענוות חן נסוכה על פניו, כלי מחוייק ברכה, טוב הלב ויקר הערך הרה"ר אפרים ווייץ הי"ו לרגל שמחת נישואי הבת המופלג והנעלה הבה"ח שאול חיים עב"ג שבעטומ"צ יה"ר שיוכה לרוב נחת ושמחה מהם ומכל יוצ"ח, מתוך אושר ועושר, וכט"ס.</p>	<p>ברכת מזל טוב הננו לשגר לכבוד מעלת ידידנו היקר והנעלה, אשר ענוות חן נסוכה על פניו, כלי מחוייק ברכה, טוב הלב ויקר הערך הרה"ר אפרים ווייץ הי"ו לרגל שמחת נישואי הבת המופלג והנעלה הבה"ח שאול חיים עב"ג שבעטומ"צ יה"ר שיוכה לרוב נחת ושמחה מהם ומכל יוצ"ח, מתוך אושר ועושר, וכט"ס.</p>	<p>חסידי שמים אגידה ברוך הוא וברוך שמו חל שיפור גדול ויש ישועות במצבו של ידידנו מזכה הרבים, עדין הנפש הרב יוסף פון מלכה שיחי' הציבור מתבקש להמשיך בתפילות לרפואתו השלימה.</p>	<p>ברכת מז"ט בהדרת כבוד והערצה אביע את רחשי לכבי הכנה והעמוקה להאי גברא רבא פה מפיק מרגליות, מורינר הרה"צ רבי אברהם אלימלך שליט"א לרגל שמחת נישואי הבת עב"ג החתן המופלג בתורה ויראת שמים, בנש"ק הרב יעקב מרדכי שליט"א שבעטומ"צ השותים בצמא את שעירי הרב אביגדור שלמה גינר ובנו חיים מאיר גינר</p>